

A Fővárosi Ítéltábla dr. Kozák Andrea ügyvéd (fél címe 1) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek, dr. Perédi Győző kormánytisztviselő által képviselt BAZ Megyei Kormányhivatal (3525 Miskolc, Városház tér 1.) I. rendű, dr. Nemes Dénes ügyvéd (fél címe 2) által képviselt Országos Tisztifőorvosi Hivatal (1097 Budapest, Gyáli út 2-6.) II. rendű, a személyesen eljáró III. rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű alperes ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2012. április 23. napján meghozott, 22.P.25.528/2010/21. számú ítélete ellen a felperes részéről 22. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illeték a Magyar Állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Keresetében a felperes kérte annak megállapítását, hogy az alperesek a személyhez fűződő jogait megsértették azzal, hogy a panaszait nem vizsgálták ki megfelelően, és az ügyében keletkezett iratokat nem adták ki részére.

Az I. rendű alperes vonatkozásában sérelmezte, hogy nem vizsgálta ki a panaszát, nem ismerhette meg maradéktalanul az ügyiratokat, nem kapott megfelelő tájékoztatást. Az I. rendű alperes az orvosi titkot tartalmazó szakvéleményt kiadta a ... Etikai Bizottság részére, ezzel az adatvédelmi törvényben írt jogait is megsértette.

A II. rendű alperes elmulasztotta panaszának kivizsgálását, és nem ismerhette meg az ügyében keletkezett iratokat.

A III. rendű alperes ugyancsak nem vizsgálta ki megfelelően a panaszát, írásban nem tájékoztatta az ügyében tett intézkedéseiről.

Kérte mindhárom alperes marasztalását egyetemlegesen 300.000 forint nem vagyoni kártérítésben, kérte az alperes kötelezését titoktartás megsértése okán 200.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére.

Sérelmezte, hogy az I., II. rendű alperes nem biztosította számára a jogorvoslat lehetőségét, nem hoztak határozatot, nem tájékoztatták. A II. rendű alperes kérelme ellenére sem volt hajlandó utasítani az I. rendű alperest.

Keresetpontosítása szerint az I. és II. rendű alperessel szemben államigazgatási jogkörben elkövetett jogsértés megállapítását kérte azon mulasztások okán, hogy nem jártak el ügyében, nem hoztak határozatot, panaszát nem bíralták el. Emiatt egészségi és lelki állapota sérült, elvesztette bizalmát az állami eljárásokban. Előadta, hogy az I. rendű alperes nem szerezte be, és nem küldte meg az összes orvosi iratát, az ügyben keletkezett iratokat csak a peres eljárás során kapta

meg. Ezzel az alperesek az 1957. évi IV. törvény 41. §-át sértették meg. Kifogásolta, hogy az alperesek nem vizsgálták azt, hogy a ... által készített vélemény ellentmond a leleteknek, ezzel róla hamis, valótlan tényeket terjesztettek. A II. rendű alperes 2001. június 8-ai keltezésű levele valótlanságokat tartalmaz, mert a szakfelügyelő semmilyen vizsgálatot nem végzett, így a III. rendű alperes sem vizsgált semmit. A 2000. november 7-én kelt levelében valótlanságokat írt. Vele szemben előterjesztett panaszát nem vizsgálta sem az I., sem a II. rendű alperes.

Az I. rendű alperes kötelezését kérte arra, hogy biztosítson betekintést a ... számú ügy irataiba, és az iratokat adja is ki.

Az I., II. rendű alperessel szemben 1670 forint összegű vagyoni kár megtérítését kérte, annak a 2000. január 1. napjától járó késedelmi kamataival.

A nem vagyoni kárigényét módosítva, az I. és II. rendű alperest közigazgatási jogkörben okozott kár és személyiségi jogsértés címén 300.000 forint, és annak a 2000. január 1. napjától járó késedelmi kamatai, míg a II. rendű alperest titoktartás megsértéséért 200.000 forint összegű nem vagyoni kártérítés és annak a 2001. június 26. napjától számított késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte. A II. és III. rendű alperes a megismételt eljárás során védekezést nem terjesztett elő.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperes részére 30.000 forint jogtanácsosi munkadíjat, míg megállapította, hogy a le nem rótt 30.000 forint kereseti illetéket és 6.440 forint tanúdíjat az állam viseli.

A felperes személyhez fűződő jogi igényét a Ptk. 75. § (1), (3) bekezdésében, 76. §-ában, 83. § (1), (2) bekezdésében, 84. § (1) bekezdés a) és e) pontjában foglalt rendelkezések, a titoksértés megállapítására irányuló kérelem vonatkozásában az 1992. évi LXIII. törvény 3. § (1), (5) bekezdésében, a további kérelmét a Ptk. 349. § (1) bekezdésében foglalt szabályok alapján bírálta el.

Arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai nem támasztották alá azt a felperesi állítást, miszerint panaszával az alperesek nem foglalkoztak megfelelően, és a személyével kapcsolatos iratanyagokat nem adták ki részére. Az I. rendű alperes által csatolt okiratok igazolták, hogy a felperessel és esetével nem csupán az alperesek, hanem ... és más fogorvosok is foglalkoztak. ... vizsgálata anyaga alapján megállapította, hogy a felperes ellátása a szakma szabályainak megfelelő volt. Önmagában annak ténye, hogy ezzel a felperes nem értett egyet, nem teszi az alperesek számára kötelezővé, hogy ugyanazon panaszát újra és újra kivizsgálják.

A felperes személyes adatai kiadásával kapcsolatos kérelem körében kifejtette, hogy a felperes maga kezdeményezett etikai vizsgálatot, ami eredményesen nem végezhető el az orvosi vizsgálatára vonatkozó iratok ismerete nélkül. Ezen iratok kiadásához a Ptk. 75. § (3) bekezdése alapján a felperes külön engedélye nem volt szükséges, az adatai megismeréséhez, felhasználásához való engedély megadását vélelmezni kellett.

A kereseti kérelem jogalapjának hiányában a kártérítés összegezésére vonatkozásában bizonyítást nem folytatott le.

A Ptk. 349. § (1) bekezdésére alapított kereset tárgyában megállapította, hogy a felperes egészségügyi ellátása során, azzal kapcsolatosan panaszt terjesztett elő, a panasz kivizsgálásakor az alperesek a rájuk irányadó szabályoknak megfelelően jártak el, őket mulasztás nem terheli.

Ugyancsak nem tudott jogellenességet megállapítani egyik alperes részéről sem a felperes személyes adatainak kezelésével összefüggésben. A felperes panaszának elbírálásához szükséges volt a felperes különleges adatainak megismerésére, ezen adatok megismeréséhez a felperes a panaszbeadvány benyújtásával hozzájárult, így

jogellenes magatartás az alperesek terhére nem volt megállapítható. A felperes adatai kiadására vonatkozó tiltása 2007. augusztus 28-án kelt, az a ... számú ügyben került benyújtásra, így az a korábbi eljárásokra kihatással nem lehetett. A ... számú ügyiratokból jogsértés nem volt megállapítható.

Bizonyítás hiányában utasította el a II. rendű alperessel szemben előterjesztett azon kereseti kérelmeket, miszerint a panaszát nem vizsgálta ki megfelelően, nem biztosította az ügyben keletkezett iratok megismerését, nem tájékoztatta jogai érvényesítésének módjáról, nem utasította az I. rendű alperest. Utalt arra, hogy a felperes nem is adta elő, hogy a II. rendű alperesnek a lefolytatott vizsgálaton túlmenően mit kellett volna még tennie.

A III. rendű alperest érintően megállapította, hogy a felperes nem tette vitássá azt, hogy ... főorvos ajánlotta az I. rendű alperesnek a felperes panaszának kivizsgálására.

A peradatok és a felperes által hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján nem volt megállapítható az, hogy a felperes fogászati kezeléssel kapcsolatos panaszait közigazgatási eljárás keretein belül kellett volna vizsgálni, ezért ezen a jogcímen előterjesztett igényét megalapozatlannak találta.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjában és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó döntés meghozatalát. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Jogorvoslati kérelmében előadta, hogy az első fokon eljáró bíróság nem döntött valamennyi kereseti kérelme tárgyában. Kifogásolta, hogy a határozat nem tartalmazza a per minden tárgyának megjelölését, nem kapott a bizonyításra szoruló tényekről megfelelő tájékoztatást. Az első fokon eljáró bíróság az ügyet nem vizsgálta ki, megállapított tényállása hiányos, levont jogkövetkeztetései megalapozatlanok. A bizonyítékok értékelésére tévesen került sor, egyes bizonyítékok mérlegelése elmaradt. Megítélése szerint az elsőfokú bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének sem, a tényállás megállapítására egyoldalúan, az alperesi bizonyítékok alapján került sor. Az alperesek nem igazolták, hogy minden iratot kiadtak volna számára, azoknak csak egy részét kapta meg.

Álláspontja szerint beadványait nem panaszként kellett volna elbírálni, hanem azok alapján a közigazgatási eljárásról szóló törvény szerint kellett volna eljárnia az I. rendű alperesnek. Ekként az I. rendű alperes nem megfelelően intézkedett. A ... számú ügyben végzett érdemi vizsgálatot, határozatot nem hozott, jogorvoslatot nem biztosított. Ha megfelelő vizsgálat elvégzésére került volna sor az I. rendű alperes jogelődje részéről, akkor meg kellett volna állapítani a dokumentáció megismeréséhez való jogának megsértését. Eljárása sérti a tisztességes eljáráshoz való jogát, emberi méltóságát. Az I. rendű alperes jogelődjének eljárásával kapcsolatos hivatkozásait az első fokon eljáró bíróság nem vette figyelembe, ennek okát nem adta.

Tévesnek tartotta azt a megállapítást, miszerint a ... szakvéleményének kiadása nem sértette a személyes adatok védelméhez fűződő, valamint az orvosi titoktartáshoz való jogát, figyelemmel arra, hogy ezzel kapcsolatosan tájékoztatást nem kapott, hozzájárulását nem kérték. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta az iratmegküldés körülményeit. Nem tartotta megfelelőnek azt az értelmezést, miszerint annak ténye, hogy vizsgálatot kért, az iratok továbbításához való hozzájárulást is jelenti. Személyes adatai védelméhez való joga a ... számú eljárásban is megsértésre került. Mindemellett

az I. rendű alperes által „terjesztett” adatok valótlan tartalmúak is voltak. ...t összeférhetetlenség miatt ki kellett volna zárni a szakértői vizsgálatból, ennek elmaradása ugyancsak jogsértést jelent.

Sérrelmezte azt is, miszerint nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy az I. rendű alperes és a II. rendű alperes által küldött levelekben valótlan állítások szerepelnek. Az I., II. rendű alperes vizsgálatot nem folytatott le, határozatot nem hozott, a csatolt iratok mindezt igazolják.

A III. rendű alperes vonatkozásában kifogásolta, hogy nem került elbírálásra annak ténye, hogy a III. rendű alperes nem tájékoztatta arról, hogy nem fog szakvéleményt írni, ígértetett és félrevezette. Nyilatkozatai nem felelnek meg a valóságnak.

Előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta azt, hogy az I. rendű alperes nem kérte be az összes orvosi dokumentációt, és nem vizsgálta azt sem, hogy az orvosok által küldött dokumentumok hiányosak, nem felelnek meg az Eütv. előírásainak.

Megítélése szerint tévesen került sor édesanyja tanúvallomásának értékelésére. Elmaradt annak indokolása, hogy miért nem került sor ... tanúkenti meghallgatására, valamint az indítványozott okiratok bekérésére.

Nem vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy sem az I., sem a II. rendű alperes nem bírálta el a III. rendű alperessel szembeni panaszát.

Mindemellett az ítélet hiányosan, nem megfelelően ismerteti a tényeket. Nem foglalt állást abban a körben, hogy a személyiségi jogok megsértése konkrét egészségkárosító hatás nélkül is veszélyezteti az egészséget, pszichés megterhelést jelent. A nem vagyoni kárigényének alátámasztására előadott hivatkozásokat nem vette figyelembe.

Kérte az I. rendű alperes jogtanácsosi munkadíjának csökkentését, tekintettel arra, hogy a megállapított összeg nincs arányban az elvégzett munkával. Fellebbezési ellenkérelmében az I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletének helyes indokai alapján történő helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § e) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárta, abból helytálló következtetésre jutott, ezért érdemi döntésével és annak indokaival a másodfokú bíróság egyetértett. Az elsőfokú bíróság a jogvitában alkalmazandó jogszabályi rendelkezéseket ismertette, arra a Fővárosi Ítéltábla csupán visszautal.

A felperes fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatosan az alábbiakra mutat rá.

A Fővárosi Ítéltábla vizsgálta, hogy az elsőfokú eljárás során történt-e lényeges eljárási szabálysértés, e körben figyelemmel volt a felperes fellebbezésében előadottakra is, azonban nem talált olyan lényeges szabálysértést, ami miatt az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 213. § (1) bekezdésében előírtaknak megfelelően minden kereseti kérelem tárgyában állást foglalt. A másodfokú bíróság megítélése szerint az első fokon eljáró bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdésében meghatározott bizonyítási kötelezettségét sem sértette meg. A felperes maga sem jelölt meg olyan hátrányt, ami a megfelelő tájékoztatás hiánya miatt érte.

Az első fokon eljáró bíróság a bizonyítékok mérlegelését a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően, okszerűen végezte, indokolási kötelezettségének a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltak szerint eleget tett. Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a felperes csupán általánosságban hivatkozott a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségek megsértésére. Nem jelölte meg azt sem, hogy konkrétan mely bizonyítékok értékelésére került sor tévesen, illetve hiányosan.

Alaptalanul sérelmezte a felperes, hogy beadványait nem panaszként kellett volna elbírálni, figyelemmel arra, hogy keresetpontosításában a jogsértés alapjaként maga is panasza elbírálásának hiányát, illetve annak nem megfelelő vizsgálatát jelölte meg.

A további fellebbezési hivatkozásokkal összefüggésben, melyek a felperes perbeli nyilatkozatait ismétlik, a másodfokú bíróság csupán visszautal az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában foglaltakra azzal, hogy helytállóan jutott az elsőfokú bíróság arra a meggyőződésre, hogy a felperes az I., II., III. rendű alperesek eljárásával kapcsolatosan állított mulasztásokat, jogsértéseket a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem bizonyította.

Az pedig, hogy a felperes nem ért egyet az alperesek eljárásával, nem jelenti annak jogszerűtlenségét. Mindemellett a bíróság személyiségi jogsértés tárgyában indított perben a közigazgatási szervek által lefolytatott ügyben nem foglalhat állást azzal kapcsolatosan, hogy az adott eljárás, abban meghozott döntés, vagy annak hiánya mennyiben felelt meg a közigazgatási eljárásban alkalmazandó jogszabályok rendelkezéseinek. A személyiségi jogi per bírósága jogorvoslati fórumként nem szolgálhat, egy korábban lefolytatott eljárás jogszerűségében állást nem foglalhat.

Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság alperesi magatartás jogellenességének hiányában, valamint bizonyítottság hiányában utasította el a keresetet, annak jogalapját teljes körűen alaptalannak találta, nincs jelentősége annak, hogy a felperes oldalán bekövetkezett-e bármilyen, általa hivatkozott hátrány. A kártérítési felelősség egyik feltételének hiánya esetén szükségtelen a további kártérítési felelősségi elemek meglétének vizsgálata. Erre figyelemmel a felperes által előterjesztett nem vagyoni és vagyoni kárigény vonatkozásában további határozatot hoznia, bizonyítást lefolytatnia nem kellett, nem volt szükséges értékelnie a felperesnek a bizalom elvesztésre, lelki sérelemre, folyamatos stresszhelyzetekre történő hivatkozását.

A további felperesi jogorvoslati hivatkozásokkal összefüggésben a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában írtakra, tekintettel arra, hogy azzal mindenben egyetértett.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak helyes indokai alapján a Pp. 253. §-ának (2) és 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

A felperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a másodfokú bíróság a perköltségviselés körében a Pp. 239. §-án keresztül érvényesülő Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott. A személyes költségmentesség kedvezményében részesülő felperes az állam által előlegezett fellebbezési illeték megfizetésére nem kötelezhető, figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdésében és 14. §-ában foglaltakra az az állam terhén marad. A pereszes felperes viseli az I. rendű alperesnek a perrel kapcsolatosan felmerült, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése alapján meghatározott összegű jogtanácsosi munkadíjat. A jogorvoslati eljárásban a II., III. rendű alpereseknek perköltségigényük nem merült fel.

Budapest, 2015. április 2.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Hercsik Zita s.k.	. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró	bíró

A kiadmány hiteléül:
tisztviselő